

Uhyulige, det er den Livsaand, den Livs sjæl, der er i vor Forsatning, og naar den ikke virker, indtræder der en større Lamhed i Statsorganismen. Jeg tror egentlig ingenlunde, at den høitagtede Finanzminister hyl-der nogen Rantslerpolitik, men jeg tror, han selv hyl-der Parlamentarismen — delvis. Jeg er overbevist om, at, dersom Landstinget havde sluttet sig til Folkethingets Mistillids-adressje, vilde den høitagtede Finanzminister ikke være bleven i sin nuværende Stilling; han hyl-der altsaa Parlamentarismen. Det er ikke den rene, ophøiede Rantslerpolitik, thi den bryder sig hverken, om der er et eller to Thing imod, det bryder den sig ikke om. Den høitagtede Finanzminister hyl-der altsaa Parlamentarismen. Forskjellen i vor Opfat-telse er den, at den høitagtede Finanzmini-ster hyl-der den hoppende Parlamentarisme, den, der støtter sig paa det ene Thing, og lader det være nok med at støtte sig paa det ene Thing. Dersom den høitagtede Finanz-minister uden alt Blændværk vilde se Situa-tionen under Dinene, saa vilde han se, at det, som Flertallet — jeg er ikke med i dette Flertal — gjør sig saa umaadelig Flid for, er, at faae den høitagtede Finanzminister til at bruge ikke den hoppende Parlamentarisme, men den gaende Parlamentarisme, der bruger begge Ben. Jeg vil blot ønske, at Fædrelandet ikke vil lide altfor meget under disse Kampe.

Suel: Da der fra et Par Sider er blevet gjort Indbending imod den Fremstil-ling, jeg sidst gav af Regjeringens tidligere Stilling til denne Sag, saa skylder jeg nær-mere Oplysninger i saa Henseende. Værede Medlemmer, der have fulgt denne Sag nøiere, vilde erindre, at der for 2½ Aar siden blev stillet en Forespørgsel i dette Thing af mig sammen med 13 andre Medlemmer om, hvor-vidt Regjeringen agtede at tage den nærvæ-rende Sag i sin Haand. Forespørgselen blev stillet til Indenrigsministeren og Finanzmi-steren. Der mødte kun Indenrigsministeren, der erklærede, at han var bemyndiget til tillige for Finanzministeren at afgive den Erklæring, at Regjeringen ikke agtede at fremkomme med et saadant Forslag, da Re-gjeringen havde andre mere nærliggende Op-gaver at løse og ikke vilde tage fat paa denne Op-gave, som den ogsaa ansaa for overmaade vanskelig. Vi betragtede dette som en kom-plet Afvisning fra Regjeringens Side og fremkom derfor med et Lovforslag den føl-gende Samling. I Anledning af dette Lov-forslag afgav Indenrigsministeren en Erklæ-ning, hvoraf man ganske vist kunde se, at den afvisende Maade, han havde brugt ved Fore-

spørgselen, ikke længere var gjældende. Man kunde se, at den høitærede Indenrigsminister og med ham rimeligvis den øvrige Regjering var kommen nærmere ind paa denne Tanke. Men naar det ærede Medlem for Aarhus (Singerslev) siger, at den høitærede Inden-riksminister dengang udtalte sig i lignende Retning som den, hvori det nærværende Lov-forslag gaar, saa er det en fuldstændig Feil-tagelse, en Mistjendelse af Indenrigsmini-sterens Udtalelser. Den høitærede Inden-riksminister sagde: Jeg kan ikke tænke mig denne Sag ordnet uden paa een Maade, og den tilfredsstillende ikke mig. Og det er ganske rig-tigt, den kunde hverken tilfredsstillende Inden-riksministeren eller nogen Anden, thi det, Indenrigsministeren dengang vilde, var at oprette en almindelig Alderdomsforsørgelses-anstalt for Alle her i Landet uden direkte Statstilskud, men saaledes, at man gjennem den alligevel kunde erhverve en Slags Statstilskud, idet Præmien nemlig skulde sættes saa billig, at Staten i Birkeligheden fik Tab derved. Det var Indenrigsministerens Op-fattelse, og Enhver vil se, hvor forkert det var, thi derved fik Alle og Enhver, Rig og fattig, Leilighed og Anledning til at erobre et Statstilskud. (Modsigelse af Singerslev). Nei, det er fuldstændig rigtigt. Det næste Skridt i Sagen var, at den høitærede Fi-nanzminister, jeg tror to Gange, her i dette Thing erklærede, at han var bleven gjort opmærksom paa, at den bestaaende Livrenteanstalt i Aarenes Løb havde erhvervet et Over-skud af 12 Millioner Kroner, og den høitærede Finanzminister tænkte sig Muligheden af paa Grundlag af dette Overskud at faa en almindelig Forsørgelsesanstalt for Alle. Smidlertid tillod jeg mig ved Leilighed offi-cielt at spørge den høitærede Finanzminister, hvorvidt Sagen var kommen, men erholdt intet Svar, og jeg antog derfor, at Sagen var opgiven. Til min store Overraskelse og jeg kan tilføie, til behagelig Overraskelse for mig, fremkom den høitærede Finanzminister med nærværende Forslag, som jeg for mit Bedkommende skal erkjende, at jeg anser for skikket til at løse Op-gaven, dersom det i kvantitativ Henseende gik noget videre, end det gjør; thi dette Lovforslag gaar ud fra det samme Princip som det Lovforslag, jeg sammen med 13 ærede Medlemmer fremlagde her i Thinget, nemlig om Oprettelsen af en al-mindelig Statsanstalt, hvori det gjøres Folk muligt at sikke sig en Alderdomsforsørgelse i Forbindelse med et direkte Tilskud fra Staten. Dette, mine Herre, er det væsent-lige Spørgsmaal, og det har vort Lovfor-slag tilfælles med det, der nu foreligger. Alle de øvrige Bestemmelser ere mere eller